

Wojna europejska, wywołana zachłanną i zaborczą polityką Rosji, postawiła przeciwko niej Austrię i Niemcy.

Rozgorzała pożoga wojenna nad ziemiami polskimi jako głównym terenem walki, sprowadzając straszne skutki ekonomiczne, wyniszczenie i wygłodzenie kraju, ogołocenie go z kapitałów, wywiezionych przez rząd carski w głąb Rosji, pozbawiając setki tysięcy ludzi chleba. Głód, nędza i widmo śmierci zjawily się nad nami, jako ostatni rezultat rządów carskich w Polsce, jako symbol tego, czegośmy się mogli jedynie spodziewać w ostatnim akcie panowania najazdu moskiewskiego u nas. Lecz po za temi następstwami ekonomicznymi, stanęliśmy wobec groźniejszego niebezpieczeństwa: zagłady narodu Polskiego w zawierusze dziejowej, w olbrzymiej nawale milionowych armji, rzec można narodów walczących na naszej ziemi. Nasza bierność, zdanie się na łaskę losów zwiększały z dniem każdym tragizm naszego położenia narodowego, pozwalając każdemu rządzić się u nas jak w własnym domu.

I byliśmy świadkami, że tak się działo wszędzie tam, gdzie społeczeństwo niezorganizowane silnie, lecz rozbite i bezbronne, dopuściło do zniszczenia warsztatów swej pracy i dobytku, do bezwolnego kształtowania naszego życia wewnętrznego przez obcych. Zajęcie silnego zdecydowanego stanowiska przeciw Rosji, stanowiska popartego siłą zbrojną, opartego na całej naszej ideologii, było jedyną słuszną orientacją, podyktowaną rozumem politycznym, czerpiącą swe podłoże w dziejowym antagonizmie Polski z Rosją, w historii porozbiorowych walk naszych z Moskwą—w naszym uczuciu i pragnieniu odwetu za przeszło wiekową niewolę, męczarnie Sybiru, przesładowanie i krew bohaterów, przelaną w walkach i w powstaniach.

Takie stanowisko zdecydowane, stworzenie własnej siły zbrojnej, daje nam nietylko jedyną gwarancję ostania się w zawierusze dziejowej, w której decyduje bagnet i karabin, ale jest jedyną drogą do zdobycia Niepodległości—celu naszych usiłowań. W walkach dzisiejszych nie biją się poszczególne państwa z sobą, lecz grupy państw złączonych sojuszami, przeciw innym grupom. Sojusze, które je łączą nie muszą być trwałe, wystarczy, by je łączył najbliższy cel, najbliższy interes. Wojna obecna jest wojną światową, w której jedno państwo samodzielnie występujące nie przedstawia tej siły militarnej i międzynarodowej, jaką zyskuje w połączeniu z drugimi.

Cóż mówić o narodzie bez państwa, w narodzie nie dostatecznie przygotowanym do wojny, któryby chciał, zachowując samodzielność działania, wystąpić do walki z innymi. Pozostaje jedna droga—sojuszu z temi, których interes schodzi się z interesem naszym w obecnej wojnie przeciw Rosji. To też w sojuszu z Austrią powstały i walczą Legiony Polskie o naszą Niepodległość. Jako polityczny wykładnik idei Legionów utworzył się z porozumienia stronnictw Naczelny Komitet Narodowy (N.K.N.) Obecnie N. K. N. wkrocze na ziemię Królestwa Polskiego. Nasze stanowisko wobec niego jest jasne i konsekwentne. Widzimy w N. K. N. reprezentanta — organ polityczny Legionów polskich oraz surogat przyszłej państwowości polskiej i jako taki bezwzględnie popierać będziemy.

Do współpraaownictwa w instytucjach i organizacjach N. K. N. musimy oddać wszystkie swe siły i wpływy, któremi rozporządzamy jako silna partja robotnicza.

Roboty w partji samej użyjemy jedynie jako najbardziej konkretnego w obecnych stosunkach narzędzia, jako jednego z najbardziej decydujących czynników opinji publicznej dla przeprowadzenia całego szeregu robót niepodległościowych. Interesy czysto partyjne, stronnice, muszą iść dzisiaj na bok wobec wielkich przełomowych wydarzeń, rozstrzygających o naszym bycie lub niebycie.

Robotnicy! W oczach naszych dokonują się olbrzymie zmiany i przewroty w świecie, giną narody słabe i bierne. tworzą się w ogniu walki zaczniny nowych tworów społecznych i państwowych.

Wykorzystajmy ten moment jedyny w naszych dziejach! Dziś czas przez krew i pożogę brać władną dłońią co nasuwają wypadki, dziś czas druzgotać niewolę moskiewską i na jej gruzach budować Państwo Polskie!

Albo Polska, albo Moskwa, innego niema wyboru, a wynik walki zwycięstwo od nas samych zależy; od naszego udziału w budowaniu Polski niepodległej, zależyć będą losy Sprawy Robotniczej. Nasz wysiłek musi być olbrzymi, musi być nadludzki, bo spełnić mamy to, co stanowi najwyższy postulat naszego programu jako partji, największy cel i ideał jako narodu!

Do szeregow więc, do walki!

Niech żyje Niepodległa Polska Ludowa!

Niech żyje Walka zbrojna z Moskwą!

Niech żyją Żołnierze Polscy!

ZARZĄD GŁÓWNY

Styczeń 1915. NARODOWEGO ZWIĄZKU ROBOTNICZEGO

